ΕΤΟΣ Γ' — ΑΡΙΘ. 269 Τιμᾶται λεπτὰ 10. ΤΕΤΑΡΤΗ 17 ΜΑΡΤΙΟΥ 1882

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. Ἐν Ἀθήναις φρ. 15.—Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 16.—Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 25.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΙΑΣ.

Ἐστοῦ καταδίκου τὸ σκαμνὶ ποιὸς κάθεται σκυμμένος ;
Ἀνοίξετε τὰ μάτια σας καλὰ νὰ τὸν ἰδῆτε....
Εἶναι χρυσὸς ὁμογενὴς, ὠμαρφοκαμωμένος,
καὶ στέκονται τριγύρω του οἱ ἐμπορομεσῖται.
Πρώτη φορὰ τὸ βλέπουμε αὐτὸ τὸ πανηγύρι,
ἡ φτώχια ἀφεντάνθρωπο εἰς τὸ σκαμνὶ νὰ σύρῃ

—

Πρώτη φορὰ ἡ ἀρχοντιὰ μὲ τὸν λαὸ καθίζει,
πρώτη φορὰ γυμνόνεται 'στὰ μάτια τόσου κόσμου,
πρώτη φορὰ τὸν ἄρχοντα ἡ Θέμις ἀντικρύζει,
κι' ὁ Νεγρεπόντης στέκεται πρώτη φορὰ ἐμπρός μου.
Ἀ! Νεγρεπόντη φίλτατε, μὲ ὅλο σας τὸν πλοῦτο,
τὸ ἐπροσμένατε ποτὲ τὸ ρεζιλίκι τοῦτο;

—

Καὶ τώρα μὲ τὰ τέσσερα 'στὰ μάτια σᾶς κυττάζω,
γελῶ μαζί σας, ἔρχομαι 'στὸ κάθισμά σας γύρω,
μ' αὐτὴ τὴ νέα θέσι σας κι' ἐγὼ διασκεδάζω,
καὶ σᾶς λυποῦμαι κἄποτε κι' ἐκ βάθους σᾶς οἰκτείρω.
Ἔ! πῶς σᾶς φαίνεται αὐτό ; ἐγὼ νὰ σᾶς λυποῦμαι,
ἐγὼ ποῦ ἄσημος ξυπνῶ καὶ ἄσημος κοιμοῦμαι.

—

Ἀλλὰ δὲν εἶναι φοβερὸν καὶ σπαραγμὸς τῷόντι
εἰς τὸ σκαμνὶ παχύδερμα πλουσίου νὰ καθίζῃ,
τόσοι χυδαῖοι νὰ γελοῦν μὲ ἕνα Νεγρεπόντη,
καὶ τιποτένιου στιχουργοῦ καρδιὰ σκληρὴ νὰ σχίζῃ ;
Καὶ ὅμως ὅλα γίνονται 'στοῦ κόσμου μας τὴ σφαῖρα,
καὶ φαίνεται γιὰ τοὺς φτωχοὺς καὶ μιὰ καλὴ ἡμέρα.

—

Καὶ τί σημαίνει τάχατε *Δημοσιογραφία*
'στοῦ διασήμου Γλάδστωνος τὸν ἀνταποκριτή ;
Δὲν εἶναι ἄλλο τίποτα παρὰ μιὰ μεσιτεία,
κριθάρι, σῖτος, ἄχυρο, σὰν τέτοιο κάτι τί.
Σοῦ δίνω τόσα, πάρετα, κι' αὐτὰ κι' ἐκεῖνα γράψε,
συνείδησι, αἰσθήματα, καρδιὰ καὶ ὅλα θάψε.

—

Μὰ πῶς ὁ Ἀγγελόπουλος παράδες νὰ μὴν πάρῃ ;
πῶς 'στὸ πουγγί μας τὸ βαρὺ τὴ ῥάχη νὰ γυρίσῃ;
πῶς δὲν ἠθέλησε μαζὶ νὰ κάμουμε παζάρι;
πῶς τοῦ κατέβη τοῦ τρελλοῦ ἐδῶ νὰ μᾶς καθίσῃ;
Τί διάβολο! νὰ 'βρίσκωνται καὶ τέτοιοι μασκαράδες,
ποῦ νὰ μὴ καταδέχωνται νὰ πέρνουνε παράδες;

—

Γιατὶ αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν θέλουν νὰ κερδίζουν;
γιατὶ νὰ θέλουν μ' ἴδρωτα νὰ τρῶνε τὸ ψωμί;
γιατὶ τὴν τσέπη κανενὸς νὰ μὴν ἀδυνατίζουν,
καὶ πάντα μὲς 'στὸ στόμα των νὰ ἔχουν τὴν τιμή;
Γιατὶ κι' αὐτοὶ δὲν θέλουνε ὁμογενεῖς νὰ γίνουν;
γιατὶ κι' αὐτοὶ δὲν πέρνουνε, ἀλλὰ μονάχα δίνουν;

—

Ἀκοῦς ἐκεῖ! νὰ προτιμοῦν νὰ κάθωνται σὲ τρύπες,
καὶ ὄχι σὲ μαρμάρινα καὶ τρίπατα σαλόνια!
νὰ πίνουνε τὸ αἷμα των ἀλύπητα ἡ σκνίπες,
κι' ἐπαύλεις νὰ μὴ θέλουνε.... Μὰ τὶ κουραϊδόνια!
Νὰ τρέχουν, νὰ ἐργάζωνται γι' ἀληθινοὺς πολίτας,
ἀντὶ νὰ κάμνουν Εἴλωτας καὶ ἐμπορομεσίτας!

—

Ὁ κύριος ὁμογενὴς πολὺ στενοχωρεῖται....
Σᾶς βλέπω, φίλε κύριε, μὲ ὅλο σας τ' ἀσκέρι,
μὰ ἔξαφνα τί πάθατε κι' ἀρχίσατε νὰ κλαῖτε,
καὶ δέρνετε τὸ στῆθος σας μὲ τὸ δεξί σας χέρι;
Γιατὶ 'στὸν Τούρκικο στρατὸ 'πωλούσατε σιτάρι,
δὲν ἔπρεπε παράπονο γιὰ τοῦτο νὰ σᾶς πάρῃ.

—

Καὶ ὅμως κλαῖτε!...τὶ 'ντροπὴ στὰ πλούτη σας τὰ τόσα!
κλαίει λοιπὸν κι' ὁ πλούσιος ἐμπρὸς σὲ σένα, Θέμις;
καὶ τοῦ πλουσίου δένεται ἡ ἐλευθέρα γλῶσσα;
ἄ! φίλτατε ὁμογενῆ, τί ἔπαθες καὶ τρέμεις;
Κυττάξετέ τον τὶ κομψὰ ποῦ κλαίει ὁ καϋμένος!
Πῶς καὶ 'στὸ κλάμμα φαίνεται ἀφεντανάθρεμμένος!

Καὶ εἰς τὸ κλάμμα ὁ τρανὸς μὲ τοὺς κοινοὺς δὲν 'μοιάζει,
κλαίει μὲ χάρι, νόστιμα, σιγὰ καὶ χαϊδεμμένα,
κι' ἐνῷ γλυκὸ χαμόγελο 'στὰ χείλια του χαράζει,
γιὰ μιὰ στιγμὴ τὸν βλέπετε μὲ μάτια δακρυσμένα.
Ἀκόμη κλαῖτε, κύριε; . . . ἄ! πόσο σᾶς λυποῦμαι!
κι' ἐμένα κλάμμα μοῦρχεται καὶ ὅλος συγκινοῦμαι.

—

Τρέξετε σεῖς ὀγρήγορα οἱ ἐμπορομεσῖται,
μαζέψετε τὰ δάκρυα μὲ κάτασπρο μανδύλι,
αὐτὰ δὲν εἶναι δάκρυα, ἀλλ' εἶναι μαργαρῖται . . .
λιγοθυμιὰ τοῦ ἔρχεται, προρθάσετέ τον, φίλοι.
Στραγγίστε τα καὶ πιέτε τα μὲ χείλια διψασμένα,
μέσα σ' αὐτὰ τὰ δάκρυα εἶναι λεπτὰ κρυμμένα.

—

Ἀπὸ τὰ δάκρυα αὐτὰ ἐσυγκινήθη τόσο
καὶ ἡ κυρία Θέμις μας, ποῦ εἶπε καὶ αὐτή:
«Ταμπλᾶς θὰ τοὔλθῃ βέβαια, ἂν δὲν τὸν ἀθῶσω,
καὶ χάνουμε τοῦ Γλάδστωνος τὸν ἀνταποκριτή.»
Ἀλλ' ὅμως ἡ ἀθώωσις ἐφάνη καταδίκη,
κι' ἡ ἀρετὴ 'μασκάρεψε τὸ **Ὁμογενιλίκι.**

Souris.

ΦΡΟΥ - ΦΡΟΥ

Ἐκ τῆς χθησινῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου ἰδοὺ τί ἀπεδείχθη:

Οἱ κατηγορούμενοι Νεγροπόντης καὶ Χαλικιόπουλος **κατεδικάσθησαν εἰς ἀθώωσιν.**

—

Μετὰ θετικότητος πληροφορούμεθα ὅτι ὁ φίλος μας **Θεόδωρος Γ. Κολοκοτρώνης** ἐνεχείρισεν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς τὴν προχθὲς Δευτέραν ἀναφορὰν πρὸς τὴν Βουλὴν δι' ἧς ἐξαιτεῖται τὴν σύγκλησιν Ἐθνοσυνελεύσεως **πρὸς ἀναθεώρησιν τῶν ἡγεμονικῶν τίτλων τοῦ Γεωργίου.**

Τὴν περίεργον ταύτην ἀναφορὰν πιστεύομεν ὅτι θέλομεν δημοσιεύσει ἐν προσεχεῖ φύλλῳ.

ΟΡΝΙΘΟΣΚΑΛΙΣΜΑΤΑ.

—

Διατελοῦμεν ἔτι ὑπὸ τὸ κράτος ἀκράτου συγκινήσεως ἐπὶ τῇ χαρμοσύνῳ ἀγγελίᾳ, ὅτι ὁ Διάδοχος ἔμαθεν ἀπ' ἔξω πλέον τὸ «*Πιστεύω*». Τὸ πιστεύετε; Τὸ λέει ἡ *Νεα Ἐφημερίς*.

—

Δὲν εἶνε ἀληθὲς τὸ ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος διαδοθὲν, ὅτι ἦλθον τὰ χελιδόνια καὶ *λαλοῦν*, διότι ἡμεῖς τὰ ἠκούσαμε καὶ *κουβέρτιαζαν*.

—

Ὁ *Νέος Αἰὼν* μᾶς ἀναγγέλλει μὲν ὅτι τὰ νοσήματα *ἐπλημμύρισαν* τὰς Ἀθήνας, ἀλλὰ δὲν μᾶς λέγει καὶ πόσους ἔπνιξαν.

—

Κατὰ τὸν κ. Στεφανίδην ὁ κ. Κουμουνδοῦρος εἶνε *σαμαρτζῆς*.

—

Ὁ φίλος κ. Λαμπίκης, κατὰ τὴν ἰδίαν ἀπῆλθεν εἰς Παρισίους νὰ προμηθευθῇ *κάππας* ἤτοι πόπτας κατὰ τυπογραφικὸν σφάλμα.

Παληάνθρωπος.

ΔΙΚΗ ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΝΕΓΡΟΠΟΝΤΗ.

—

(Ἴδε. ἀριθ. 268).

Μετὰ τὴν διατύπωσιν τῶν ὀλίγων αὐτῶν ἐξέθεσε καὶ ἄλλα σχετικὰ μὲ τὴν παροῦσαν δίκην, διότι ἐκ τῆς ἐξελίξεως τῆς δίκης ἂν ἦσαν κατηγορούμενοι οἱ κύριοι Μενέλαος καὶ Χαλικιόπουλος ἀπεδείχθη ἡμικατηγορούμενος ὁ **Κώστας Σκόκος,** δημοσιογράφος μὴ δημοσιογράφος, ὑπάλληλος Νεγρεπόντη μὴ ὑπάλληλος, ποιητὴς μὴ ποιητὴς, φίλος μὴ φίλος, ὅστις θ' ἀποδειχθῇ ὀφιοειδῶς δι' ὅλης τῆς ὑποθέσεως διεκλαδωμένος καὶ περὶ οὗ ἐνόμισε νὰ καταθέσῃ ὁ πολιτικῶς ἐνάγων ὀλίγα σχετικά.

Ἀγγελόπουλος. Διηγεῖται πῶς κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1881 παρουσιάσθη εἰς τὸ Γραφεῖόν του ὁ Σκόκος καὶ τοῦ ἐζήτησεν ἐργασίαν ἐμμισθον, τὴν ὁποίαν δὲν ἠδύνατο νὰ τῷ παραχωρήσῃ· ἀλλ' ἐκεῖνος ὑπεσχέθη ὅτι θὰ ὠφελήσῃ τὴν ἐφημερίδα, ὅτι ἔχει σχετικὸν τὸν διευθυντὴν τοῦ Ἐμπορικοῦ Γραφείου Χαλικιόπουλον, ὅτι θ' αὐξήσῃ τὰς συνδρομὰς κτλ. Ὁ Ἀγγελόπουλος ἐδέχθη, ὑπὸ τὸν ὅρον πᾶσαν συνδρομὴν ἣν θὰ προσέθετεν ὁ Σκόκος νὰ τὴν νέμεται ὁ ἴδιος.

Ἦλθε. Μεγάλους πάντοτε ἐπαίνους ὑπὲρ τοῦ Χαλικιοπούλου. Θὰ δίδῃ καὶ χρηματιστικὸν δελτίον, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θὰ κρατηθῇ μυστικὸν, διότι θὰ δίδεται ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Νεγρεπόντη, διότι δὲν συμφέρει ν' ἀκουσθῇ ὅτι δίδονται καὶ ἄλλα χρηματιστικὰ δελτία ἀπὸ τὸ Γραφεῖον τοῦ Νεγροπόντη.—Ὡς γνωστὸν ἐκεῖθεν πηγάζει τὸ ἐν τῷ *Αἰῶνι* κατὰ Σάββατον δημοσιευόμενον.—

Παρατηροῦμεν ἐνταῦθα ὅτι ὅταν ἔλεγεν αὐτὰ ὁ Ἀγγελόπουλος, ὁ Νεγροπόντης ἐταράχθη καὶ ἠρώτησε τὸν Χαλικιόπουλον ἂν πράγματι ἔδιδεν δελτίον. Αὐτὸ μᾶς τὸ εἶπεν εἰς ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου, ἡμεῖς δὲν τὸ εἴδομεν.

7 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ 7

ΜΙΑ ΤΟΥΡΚΟΠΟΥΛ' ΑΓΑΠΗΣΑ.

1878

—

(Συνέχεια ἴδε. ἀριθ. 267).

Διὰ τῆς ὁδοῦ Φαλήρου ἐφθάσαμεν ἔνθα νῦν τὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ λουτρὰ, ὅπου ἐσταθμεύσαμεν πρὸς μικρὰν ἀνάπαυλαν, ἐκεῖθεν δὲ διὰ τοῦ γύρου τῆς Ἀκροπόλεως κατεφθάσαμεν εἰς Ἅγιον Σάββαν.

Ἡ πυρεία μας ὑπῆρξε κωμικοτραγική. Ὡμοιάζαμεν μᾶλλον ὡς χαμάλιδες ἢ ὡς ἄνδρες πορευόμενοι εἰς μάχας, διότι, ἐκτὸς τῆς ἱστορικῆς κάππας καὶ τοῦ ὅπλου, ἔφερε καὶ ἕκαστος ἀνὰ ἕνα σάκκον πλήρη διπυρίτου ἄρτου καὶ περὶ τὴν ὀσφὺν πέντε ἓξ μπαλάσκες πεπληρωμένας φυσιγγίων.

— Ὦ βάσανα! ἐπεφώνει ὁ εἷς.

— Ὦ χάλια καὶ καταντιαῖς! ὁ ἕτερος.

— Μὰ τί μοῦλθε καὶ δὲν καθόμουνα στὸ σπιτάκι μου! ἄλλος παρέκει.

Μεταξὺ λόγων ἀρειμάνιοί τινες ἤρξαντο, παρὰ τὴν αὐστηρὰν διαταγὴν, ἣν εἴχομεν, νὰ πυροβολῶσι.

Μᾶς πέρνουν μυρουδιὰ οἱ χωροφύλακες καὶ τὰ περίπολα καὶ καταφθάνουσι τὴν στρατοπομπήν μας — τὰ πλήρη πολεμοφοδίων καὶ ὅπλων κάρρα — ἅτινα καὶ κατάσχουσι, μάτην τοῦ ἀρχηγοῦ μας διαμαρτυρομένου, εἴδαμε δὲ καὶ πάθαμε μὲ χίλια βάσκνα νὰ παραλάβωμεν τὰ κάρρα ἐν θορύβῳ μεγάλῳ καὶ ταραχῇ, ὡς δὲ νὰ μὴ ἤρκουν ταῦτα, ἐχάσαμε καὶ τὸν δρόμον τὸν πρὸς τὴν Κουκουβάουνα ἄγοντα, οὗ ἕνεκα πλεῖστοι περιεπλανήθημεν εἰς τοὺς ἀγροὺς καὶ τὰς φυτείας.

Μετὰ κόπωσιν μεγάλην, καταλασπωμένοι, ἄϋπνοι, διψασμένοι, ἀνάπλεοι ἱδρῶτος καὶ βλασφημοῦντες ἐφθάσαμεν εἰς τὴν Κουκουβάουνα, ἔνθα μᾶς ἀνέμενε μεγάλη συγκίνησις, διότι ὅλον τὸ χωρίον, οὐδὲ τοῦ παρέδρου αὐτοῦ ἐξαιρουμένου, γυναῖκές τε καὶ παρθένοι, παῖδές τε καὶ γέροντες εἶχον παραταχθῆ εἰς τὰ σοκάκια δι' ὧν διηρχόμεθα πλέκοντες τὰ μοιρολόγιά μας. Τὰ γραΐδια ἰδίως μᾶς εἶχον ἀνατριχιάσει τὸ πετσὶ μὲ τῆς κλάψες των. Καὶ ἤκουες:

— Ἤβοῖ τὰ παλληκαράκια μου, ἠβοῖ ἠβοῖ! Ὤχ τῆς καψομένες ποῦ τὰ ἔχουνε! Ὤχ!

— Παιδάκια μας, καὶ ποῦ μᾶς πᾶτε; Ποῦ πᾶτε, ἀγοράκια μας νὰ χαθῆτε; Δὲν λυπᾶστε τὰ νειάτα σας; Ἀ! ἄχ! ἄχ! ἡ καψεραῖς.

—Ἀγγελούδιά μας, ἄραγες θὰ σᾶς ξαναϊδοῦνε οἱ συγγενεῖς σας! Ποιὸς θὰ σᾶς κυττάξῃ σὰν πληγωθῆτε;

Καὶ γέρων κλαίων μᾶς ἔψαλλε:
Στὸ βρόντο κάθε τουφεκιοῦ κι' ἀπό 'να σας θὰ πέρτῃ.
Παιδιά μ' ἐκεῖ ποῦ πάνετε θάνατος σᾶς παντέχει.
Καλή 'ναι κ' ἡ ἐλευθεριὰ, καλή 'ναι κ' ἡ πατρίδα,
Μὰ κ' ἡ φτωχιὰ μανοῦλά σας δὲν ἔχει πλιὸ ἐλπίδα.

Ὁ θεὸς παιδιὰ μαζύ σας, ὁ θεός!

Καὶ χωρὶς νὰ θέλωμεν ἐβούρκωσαν τὰ μάτια μας.

Μετὰ τὸ ξέψαλμον τῶν μοιρολογίων, ὁ ἀρχηγὸς ἐφρόντισε νὰ μᾶς προμηθεύσῃ καταλύματα, ἤτοι κονάκια εἰς τὰ τῶν χωρικῶν καλύβια.

Φίλος γενόμενος τοῦ γραμματέως, φίλος κατέστην καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ, ἐφ' ᾧ καὶ *ἐπιτελεῖς* αὐτοῦ διωρίσθην.

Ὡς ἐκ τούτου ἀπὸ τόρα καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ἀνάγκη νὰ μὲ θεωρῆτε ὡς ἐπίσημον πρόσωπον.

Ἐγὼ λοιπὸν, ὁ γραμματεὺς καὶ ὁ ἀρχηγὸς εἰσήλθομεν εἰς οἰκόν τινα.

Ἡ οἰκοδέσποινα, σκράντα χρονῶ γυναῖκα, μᾶς ὑπεδέχθη λίαν φιλοφρόνως, εἰσηγοῦντος τοῦ ἀνδρός της, χωριάτου ἐν ὅλῃ τῇ σημασίᾳ τῆς λέξεως, καὶ μᾶς ἔστρωσε κάμποσαις βελέντζες πρὸς καθισὸ καὶ ὕπνον.

Ἐζητήσαμεν, ὡς φυσικὸν, νὰ γευματίσωμεν, ἡ δὲ οἰκοδέσποινα χωριάτισα ἐφάνη πολὺ πρόθυμος εἰς τὴν παράκλησίν μας, διὸ καὶ αὐγὰ μᾶς τιγάνισε καὶ κοτόπουλο μᾶς ἔψισε, ἔσχε δὲ τὴν καλοσύνην νὰ παρακαθίσῃ αὐτόκλητος ἐν τῇ τραπέζῃ σὺν ἀνδράσι καὶ τέκνοις.

Καὶ ἦσαν μὲν τὰ τέκνα μικρὰ, ἀλλὰ μεταξὺ αὐτῶν ὑπῆρχε καὶ ἕνα βυζανιάρικο, καὶ ἕνα κορίτσι μὴ βυζανιάρικο, ἢ καλλίτερον δυνάμενον νὰ βυζάνῃ.

Καὶ τὶ κορίτσι!

Χωριατοποῦλα ροδοκόκκινη, χονδρομπαλάδικη, νοστιμοτάτη, μὲ κάτι μπράτσα προζυμωτὰ, μὲ μιὰ μέσῃ φουσκοτὴ καὶ στῆθος ἐπαγωγόν.

Κορίτσι ἦτο ἐκεῖνο ἡ τρατάνα;

Ἐτρώγαμεν . . . Ἀλλὰ δὲν ἐτρώγαμεν, μᾶς ἔτρωγεν ἡ ἀπέναντί μας χωριατοποῦλα.

Ἡ δημοσίευσις τοῦ δελτίου ἔπαυσε, τοῦ μὲν Σκόκου ἀσθενήσαντος καὶ μεταβάντος εἰς Τῆνον, τοῦ δὲ Χαλικιοπούλου μὴ ἔχοντος ἄνθρωπον μὲ τὸν ὁποῖον νὰ τὸ στέλλῃ. Ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀγγελόπουλος δὲν ἤθελεν πλέον νὰ δημοσιεύῃ τοιοῦτο, διότι τὸ ἐνόμιζεν ἐκ κακῆς πηγῆς προερχόμενον.

Ἦλθεν ὁ τύφος καὶ ὁ Νεγροπόντης ἔδωσε μερικὰ χρήματα διὰ τοὺς πτωχούς· ὁ Σκόκος γράφει διθυραμβῶδες ἄρθρον, ἐξ ἐκείνων τοῦ γνωστοῦ ὕφους του καὶ χωρὶς νὰ τὸ ἀναγνώσῃ ὁ Ἀγγελόπουλος δημοσιεύεται ἐν ταῖς *Νέαις Ἰδέαις*· ἄλλως τε τὴν πρᾶξιν ἐκείνην ἐννοοῦσε νὰ τὴν ἐπαινέσῃ. Ὁ Σκόκος ἦτο πλέον κατενθουσιασμένος· εἶδε τὸν Νεγροπόντην. Πάντοτε ἐννοοῦσε νὰ ἐπιδεικνύηται παρ' αὐτῷ ὅτι ἔχει δύναμιν εἰς τὰς *Νέας Ἰδέας*. Ἐπὶ τέλους τῷ ἐπρότεινε καὶ συνεταιρισμὸν μὲ τὸν Χαλικιόπουλον.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ὁ μάρτυς **Καλόβας** καταθέτει ὅτι ἤκουσε τὰ περὶ Ἀγγελοπούλου διαδοθέντα ὅτι ἐζήτησε χρήματα ἀπὸ τὸν Νεγρεπόντην ἐν τῷ Καφφενείῳ τοῦ Τσόχα.

Ὁ μάρτυς **Κυριαζῆς**, μεσίτης, ἀφοῦ μᾶς εἶπεν ὅτι δὲν ἀναγινώσκει τοιαύτας ἐφημερίδας(ὡς τὰς *Νέας Ἰδέας*) διότι εἶναι συνδρομητὴς εἰς τὸ «Débats» καὶ τὸ «Times», ὁμολογεῖ ἐπὶ τέλους ὅτι εἶναι ἄνθρωπος τοῦ Νεγροπόντη καὶ ὅ,τι καὶ ἂν πῇ δὲν θὰ πιστευθῇ ὡς εἰλικρινές.

Ὁ κ. **Γεράσιμος Κούπας,** γέρων, μὲ λευκαζουσαν κόμην, κατακόκκινος, μὲ τὸν ὑψηλὸν πῖλον εἰς χεῖρας, μὲ καθαρὰν ἀναβολὴν παρουσιάζεται καὶ ποιεῖ ὑπόκλισιν δίκην ἱεροδιακόνου, ζητοῦντος παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου *καιρὸν*. Καὶ ἄρχεται νὰ κελαδῇ, διότι εἶναι τόσον ρυθμικὴ καὶ λεπτὴ καὶ γλυκεὶα ἡ φωνή του, μὲ τὴν κεφαλλονήτικην ἐκείνην ἀπήχησιν, τὴν τόσῳ κωμικὴν καὶ ἐν ταύτῳ νόστιμον. Δὲν τοῦ μέλει κυρίως περὶ τῆς μαρτυρίας ἣν κληθεὶς ἔχει νὰ καταθέσῃ, ὅσην περὶ τοῦ ἀκροατηρίου καὶ τῆς κοινῆς γνώμης. Παρακαλῶ τὸ σεβαστὸν ἀκροατήριον —ἄρχεται λέγων—καὶ κυτταζει πέριξ του ἐν μέσῳ ἱλαρότητος τοῦ ἀκροατηρίου καὶ τοῦ προέδρου θέλοντος νὰ τὸν ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν σειρὰν τοῦ λόγου του· ἀλλ' ἐκεῖνος πῆρε πλέον δρόμον, θέλει νὰ διηγηθῇ τὸ ἱστορικὸν τοῦ Ἀγγελοπούλου, ἀλλὰ παρεμβαίνουσα ἡ πλατεῖα αἱμόχρους μορφὴ του τὸν ἀναγκάζει νὰ στραφῇ πρὸς ἑαυτήν, νὰ τὴν νομίζῃ ὑπὸ τὸ βάρος δεινῆς κατηγορίας καὶ νἀρχίζῃ νὰ ὁρκίζεται ὅτι αὐτὸς δὲν ἔδωκε τίποτε, ὅτι δηλαδὴ νὰ εἰποῦμε ἐγὼ μόνον μὲ τὸν Μελᾶ ὡμίλησα διὰ νὰ σαφηνισθῇ αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις.

Πρόεδρος. Δὲν σᾶς κατηγόρησε κανείς.

Κούπας. Ὄχι, ἂς ἔλθῃ ὁ Μελᾶς. Ἐγὼ δηλαδὴ νὰ εἰποῦμε εἶπα δηλαδὴ ὅτι καλὸν εἶναι νὰ σιωποῦνε. Ἐγὼ *ἐντριγκάντες* ; Ἐγὼ γνωρίζω παπᾶδες. Γιατὶ νὰ σύρεται τ' ὄνομά μου;

Πρόεδρος. Ἐκάματε λόγο μὲ τὸ Μελᾶ;

Κούπας. Ἐλυπήθημεν δηλαδὴ νὰ εἰποῦμε καὶ οἱ δύο, διότι νὰ καταντήσῃ ἔτσι ὁ Βαλτάνος. Ἀλλὰ ἐγὼ ἐβίασα τὸν Ἀγγελόπουλον ; Ἐγὼ εἶμαι ἀθῶος.

Πρόεδρος. Βέβαια, ἂν δὲν εἶσθε ἀθῶος, θὰ εἶσθε κατηγορούμενος.

Κούπας. Ἐννοεῖται, ἐγὼ δὲν εἶμαι ἰησουΐτης.

Χοΐδᾶς. *(Μετ' ἐμφάσεως)* Ν' ἀποσπάσητε ἀπὸ τῶν ἀγνῶν του χειλέων ὅ,τι εἶπε μὲ τὸν Μελᾶ.

Κούπας. Οὐδὲν κακὸν εἶπα. Δηλαδὴ νὰ εἰποῦμε ἂν ὁ νόμος μὲ βιάζῃ, μὲ βιάζει ὁ νόμος ;

Στεφανίδης. Τί τὰ θέλετε, εἰς ἐμὲ εἶπεν ὅτι αὐταὶ αἱ εἰδήσεις περὶ Μαρῆ Βαλτάνου εἶναι τρομεραὶ καὶ φοβεραί.

Κούπας. Ὄχι, δὲν εἶπα τοιοῦτό τι.

Στεφανίδης. Ἂν εἶναι ὅτσι καὶ τ' ἀρνεῖσαι!

Κούπας. Ἰδοὺ τί εἶπα. Τὸν εἶχα ἀνταμώσει εἰς τὸ *Ξενοδοχεῖον τῆς Ἀγγλίας*. Ὁ Μελᾶς ἀνέβαινε, ἐγὼ κατέβαινα μὲ τὴν Κυρία μου. Εἶναι καλὸν τοῦ εἶπα νὰ μὴν ἀνακατώνετε αὐταῖς τῆς *μπερμπαταρίαις*, αὐταῖς τῆς βρώμαις.

Καὶ ἐξηκολούθει νὰ λέγῃ ὅτι εἶναι ἀθῶος καὶ νὰ ἐπιμένῃ νὰ σημειωθοῦν εἰς τὰ πρακτικὰ, ἕως ὅτου μετὰ πολλῆς δυσκολίας, χάρις εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ προέδρου, συμβοηθοῦντος καὶ ὅλου τοῦ ἀκροατηρίου, κατωρθώθη ν' ἀποσυρθῇ.

ΠΑΡΕΜΠΕΣΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ.

Τὸν μάρτυρα **Στέλπωνα Ἰωαννίδην,** ἀρχόμενον νὰ καταθέτῃ, διακόπτει ὁ συνήγορος τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος κ. Μπουφίδης, προτείνων ὅπως ἐκ τῶν προτέρων λυθῇ τὸ ζήτημα, ἂν τὸ Δικαστήριον θὰ παραδεχθῇ τὴν ἀπόδειξιν τῆς πράξεως δι' ἣν ἐγένετο ἡ ἐξύβρισις, ὥστε νὰ γνωρίζῃ ἡ κατηγορία πῶς θὰ κανονίσῃ τὰς ἐρωτήσεις, τῶν μαρτύρων.

Τὴν πρότασιν τοῦ κ. Μπουφίδου υἱοθετεῖ ὁ κ. **Δουκάκης**, ὁ κατακτήσας πλέον τὰς συμπαθείας τοῦ ἀκροατηρίου εἰσαγγελεὺς, διὰ τὸ θάρρος καὶ τὴν παῤῥησίαν, δι' ὧν περιβάλλει τὴν θέσιν του. Θεωρεῖ, σύμφωνα πρὸς τὸ γράμμα τοῦ νόμου, ἀπαράδεκτον τὴν ἀπόδειξιν τῆς ὕβρεως, διότι ἐὰν ἄλλως εἶχε τὸ πρᾶγμα, οὐδεὶς τοῦ ὁποίου ἡ τιμὴ θὰ προσεβάλλετο, ἤθελε τολμήσει νὰ ἐμφανίζηται ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ὅπου θὰ ἐξελίσσετο ὅλος ὁ βίος αὐτοῦ, διὰ νὰ λεχθῶσι σχετικὰ καὶ ἄσχετα, ὅπου ἐν περιπτώσει,καθ' ἣν ὁ προσβάλλων ἐτύγχανε πλούσιος, ἠδύνατο νὰ πλαστουργηθῶσι χίλιαι ψευδομαρτυρίαι καὶ τότε ἀλλοίμονον ! εἰς τὴν τιμὴν τῶν πτωχῶν.

Ἐκ τῶν συνηγόρων, ὁ κ. **Κωστῆς** ἐπιμένει νὰ ἐξελιχθῇ ἡ ἀπόδειξις τῆς πράξεως, μὴ παραδεχόμενος ὅτι οἱ πελάται του ὕβρισαν, διότι ἁπλῶς διέδωσαν ξηρὰ γεγονότα καὶ φέρων, ἐκ τῆς κακῆς ἕξεως τῆς καθηγετικῆς ἕδρας, καὶ παράδειγμα. Ὑποθέσατε ὅτι πρόσωπόν τι ἐξ ἐκδικήσεως ἔβλαψε τὸν ἀγρόν μου. Ἡ πρᾶξις εἶναι ἀνήθικος. Ἐὰν ὁ καθ' οὗ ἐξετελέσθη τὸ ἀδίκημα, δὲν καταμηνύσῃ, ἀλλὰ πορευθῇ καὶ ἀνακοινώσῃ τὸ γεγονὸς, ὁ τοιοῦτος ἐξυβρίζει ; Καὶ τονίζων τραγικὴν χορδὴν, ἐπιφωνεῖ : Ἂν θέλετε θύματα ἐξιλαστήρια τῆς τιμῆς τοῦ Ἀγγελοπούλου, τότε κτλ. ἀλλὰ πιστεύω κτλ.

Ὁ κ. **Εἰσαγγελεὺς** προσβάλλει τὴν θεωρίαν τοῦ δικηγόρου Κωστῆ, φρονῶν καὶ περὶ τοῦ παραδείγματος ἀκόμη, ὃ ἔφερεν ἐκεῖνος, ὅτι ὁ διαδίδων δυσφημίζει, κατὰ συνέπειαν ἔνοχος ἐξυβρίσεως, καὶ παραδεχόμενος δύο κύκλους, τὸν ἕνα στενότερον, περιλαμβάνοντα τὴν προσβολὴν τοῦ δικαίου, τὸν ἄλλον εὐρύτερον, τὴν προσβολὴν ἠθικῆς, καὶ ὅτι ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει ἡ ἀπόδειξις δὲν ἐπιτρέπεται.

Ὁ κ. **Μπουφίδης** μετὰ θάῤῥους, μεθ' ἱπποτισμοῦ, μετὰ δυνάμεως καὶ ἐναργοῦς τόνου φωνῆς, ἀποκρούει τὴν γενομένην τῶν λόγων του παρεξήγησιν, ὅτι ἠθέλησε ν' ἀποφύγῃ τὴν ἀποδεικτικὴν διαδικασίαν καὶ παρακαλεῖ τὸν Εἰσαγγελέα ν' ἀποσύρῃ τὴν πρότασίν του καὶ παρακαλεῖ τὸ Δικαστήριον, παρὰ τὸν νόμον, παρὰ τὰ εἰθισμένα, νὰ δεχθῇ τὴν ἀπόδειξιν, ἐπιλέγων διὰ τὸν πελάτην του : Τὸν γνωρίζει ὅλος ὁ κόσμος !

Τὸ δικαστήριον ἀπερχόμενον εἰς διάσκεψιν δέχεται τὴν ἀπόδειξιν τῆς πράξεως, ἥτις συμφέρει εἰς τοὺς κατηγορουμένους,διὰ λόγους ταπεινῆς ὑπεκφυγῆς τοῦ νόμου καὶ ἀτιμωρησίας, διότι ἐὰν κατορθώσουν διὰ παρεσκευασμένων μαρτύρων ν'ἀποδείξουν τὴν πρᾶξιν, νομίζουν,σύμφωνα μὲ τὴν θεωρίαν τοῦ Κωστῆ ὅτι δύνανται ν' ἀπορύ-

---

Καὶ ἔλεγον ἐγώ, μυστικὰ, πρὸς τὸν φίλον μου γραμματέα.

— Μωρὲ τάκκος ! αἴ ;

Καὶ μοῦ ἀπήντα ἐκεῖνος :

— Τρέλα !

— Εἶνε γιὰ κλέψιμο ! . . .

— Μόνο ; Καὶ κᾶτι παραπάνω δὲν λές !

— Ἐγώ, ἀπήντησα ἐγώ, τί νὰ σοῦ πῶ, τὴν πέρνω.

— Ἄμ ἐγώ ; . .

— Δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ κἀμιὰ δουλειά ; Αἴ, τί λές ;

— Γιὰ κλέψιμο ;

— Ἐπάνω κάτω . . .

— Ἂν θέλῃ ! . . . .

— Μὰ ἴσα ἴσα εἶνε νὰ μὴ θέλῃ, τότε δὲν θὰ ἦνε κλεψά.

— Μὰ ποιὸς θὰ τὴν πάρῃ ;

— Κλῆρο . . .

— Ὄχι· τὴν θέλω 'γώ· βοηθᾷς ;

— Νὰ βοηθήσω; Ἐγὼ νὰ βοηθήσω; εἶσαι ἀφιλότιμος. Ἐγὼ συνέλαβα πρῶτος τὴν ἰδέα.

— Νὰ σοῦ 'πῶ, ξέρεις τὶ σοῦ κάμω;

Πρὶν προλάβω ν' ἀπαντήσω ὁ ἀρχηγὸς παρεμβᾶς, διέκοψε τὸν μυστικὸν διάλογόν μας λέγων:

— Παιδιὰ, εἶνε καιρὸς νὰ βγῆτε νὰ 'δῆτε τὶ γίνονται τὰ παλληκάρια. Σεῖς εἶστε τὸ δεξί μου χέρι, μὴ μοῦ τὸ κόβετε. Θἄλθω κ' ἐγὼ κατόπιν....

Τότε ὁ χωρικὸς ξεναγωγὸς ἐγερθεὶς εἶπε, ποτήριον πλῆρες οἴνου κρατῶν:

— Κουμπάρε καπετάνιε, πολλὰ χρόνια νὰ ζήσετε 'κεῖ ποῦ ὦστε. . καὶ εἰς ἔτη πολλὰ, καὶ ὅταν γυρίσῃς μὲ τὸ καλὸ, ἔτσι γιὰ τὸ *ἀμέτι*, νὰ μοῦ βαφτίσῃς τὸ παιδί.

— Μπὰ, κι' ἀπόψε, ἀπήντησεν ὁ ἀρχηγὸς, σ' εὐχαριστῶ μάλιστα.

— Ἡ καλοσύνη σας, ἔσπευσε ν' ἀπαντήσῃ ἡ χωριατοποῦλα, λαμβάνουσα εἰς χεῖρας, ἐκ τῶν χειρῶν τῆς μητρός της τὴν θυγατριδήν.

— Ναὶ, ναὶ, ἀρχηγὲ νὰ τὸ βαφτίσῃς, ἐσπεύσαμεν ν' ἀπαντήσωμεν ἐγώ τε καὶ ὁ γραμματεύς.

—Βίβα τοῦ κουμπάρου, βίβα του!

—Βίβα.

Καὶ ἐκενώσαμεν τὰ ποτήρια.

Τὸ ζεῦκι ἐβάσταξε ἕως τὸ μεσονύκτιον, ὅτε ἐν μέθῃ πολλῇ ἐπλαγιάσαμε. Τὸ πρωὶ, ἐξυπνήσαντες ἠρξάμεθα διαλεγόμενοι μετὰ τοῦ γραμματέως, ἐννοεῖται πάντοτε μυστικά.

— Αἴ, οὔ, ψίτ ! Πῶς τὰ πᾶς; Ἐγὼ τὴν εἶδα στὸν ὕπνο μου. Σύ ;

— Στὸν ὕπνο σου τὴν εἶδες, ἀπήντησα ἐγώ, ἀπατᾶσαι. Δὲν θυμᾶσαι; Δὲν τὴν εἴδαμε καὶ στὸ ξύπνο μας χθές;

— Ναὶ, δὲν σοῦ λέγω . . . κορίτσι αἴ; βρίσκει ἀδελφὲ κἀνεὶς στὰ χωριὰ γνήσια πράγματα.

— Ὦ βέβαια, βέβαια.... Ἄκου ἐκεῖ τὶ λέγει.

— Διαολοκόριτσο, αἴ;

— Θηρίο πράγμα!

— Σοῦ λέγουν, πάρε κόρη μὲ ἀνατροφή.... Τί ἀνατροφή; Πέρνεις μιὰ γυναῖκα—ναὶ χωριάτισα, δὲν σοῦ λέγω—ἀλλὰ πέρνεις γυναῖκα—νὰ σοῦ πλύνῃ, νὰ σοῦ μαγειρεύῃ νὰ σοῦ . . . νὰ σοῦ κάνῃ ὅλαις τῆς δουλειαῖς..... Καὶ νἄχῃς καὶ γυναῖκα. Ἐκεῖνα τὰ ζωντόβολα τῆς Ἀθήνας, σοῦχουν καὶ ἀξιώσεις. Ἤθελα νὰ ἤμουνα κουμουνιστὴς νὰ πάω νὰ βάλω φῶκο σ' ἐκεῖνο τὸ Ἀρσάκειο.. Εἴδες ἀδελφὲ, ποῦ καταντήσαμε; Πᾶς καὶ πέρνεις μιὰ πλύστρα μαθήτρια, τοῦ Ἀρσακείου. . Τί εἶσαι; Δασκάλα. Ποιανοῦ κόρη εἶσαι; Τοῦ Χονδροκῶστα.

Νὰ σὲ πάρω νὰ μὲ πάρῃς
Καὶ μαζὺ νὰ ζήσωμε.

Ἔτσι καταστρέφονται οἱ νέοι ..Νὰ ἰδοὺ, μιὰ χωριατοποῦλα, πάρ' την χωρὶς ἀξιώσεις, χωρὶς τίποτα. Νὰ μυρίζῃ καὶ θυμάρι μάλιστα.

— Καὶ τὰ 'λὲς τόρα κὐτά ; Ἔπρεπε νὰ βγοῦμε ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ νὰ ἔλθωμε στῆς Κουκουβάουνες γιὰ ν' ἀνοίξωμε τὰ μάτια μας ;

— Βέβαια, τὰ εἶδες, ὁ ἀρχηγὸς σοῦ κάθισε ἀμέσως καὶ κουμπάρος ;

— Διότι εἶνε ἀρχηγός. Ἔπειτα τί βγαίνει μὲ τὸ κουμπαρλίκι !

— Αἴ ξεύρεις τί ἐσκέφθην; Τόρα ν'ἀφήσωμε τὰ πράγματα ὅπως ἔχουν καὶ εἰς τὴν ἐπιστροφὴν σκεπτόμεθα.

Καὶ οὕτως ἐδόσαμεν πέρας εἰς τὴν συνδιάλεξίν μας.

Περὶ τὴν ἑσπέραν ὁ οἶκος τοῦ φιλοξενοῦντος ἡμᾶς Κουκουβαουνιώτη ἦτο πλήρης Κουκουβαουνίδων, Κουκουβανιωτῶν καὶ Κουκουβανιτιδίων, συρρευσάντων, ὅπως παραστῶσιν εἰς τὰ βαπτίσια, ἅτινα ἐμελλον νὰ τελεσθῶσιν ἐν ὅλῃ τῇ μεγαλοπρεπείᾳ, καθόσον παρευρίσκοντο καὶ οἱ δύο τοῦ χωρίου ἱερεῖς μετὰ τοῦ τυφλοῦ αὐτῶν ψάλτου.

Ἐκτὸς τῆς οἰκίας εἶχον παραταχθῆ ἐν ὅπλοις ἅπαντες οἱ ἐθελονταὶ μετὰ τῆς σημαίας καὶ τῶν σαλπιστῶν ὅπως φέρωσι τιμὰς εἰς τὸν ἀρχηγόν.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές).

Παληάνθρωπος.

γωσι τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς ὕβρεως, ἑπομένως τῆς τιμωρίας, ἀλλ' ἤτις συμφέρει ἐπίσης καὶ εἰς τὸν Ἀγγελόπουλον ὅστις δὲν ἦλθεν εἰς τὸ Δικαστήριον διὰ νὰ ζητήσῃ τιμωρίαν μιᾶς ἐξυβρίσεως, ἀδιάφορον, κατὰ τὴν θεωρίαν τοῦ Εἰσαγγελέως, ἂν ἡ ἀποδιδομένη αὐτῷ πρᾶξις εἶναι ἀληθὴς ἢ ὄχι, ἀλλὰ προσῆλθε κυρίως νὰ διαλύσῃ τὴν ἐξυφανθεῖσαν ἐναντίον του πλεκτάνην περὶ τοῦ αἰσχροῦ ἐγκλήματος τοῦ chantage.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ὁ μάρτυς **Στέλπων Ἰωαννίδης,** ὁ συμπαθητικώτατος πτυχιοῦχος τῆς Νομικῆς, καταθέτει σπουδαιοτάτην κατάθεσιν, ὅτι καθ' ὅλον τὸ χρονικὸν διάστημα εἰς ὃ οἱ κατηγορούμενοι ἀνάγουν τὰς εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Νεγροπόντη ἐπισκέψεις τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀγγελοπούλου ἵνα ζητήσῃ τὸν Χαλικιόπουλον, ὁ Ἰωαννίδης ἐμελέτα μετὰ τοῦ νέου Περικλέους Ἀγγελοπούλου, ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι τῆς 12ης καὶ ἀπὸ τῆς ἡμισείας μ. μ. μέχρι τῆς ἑσπέρας. Οἱ δὲ κατηγορούμενοι ἀκριβῶς ὥρισαν ὥραν τῶν ἐπισκέψεων τὴν 11ην μ. μ.

Ὁ μάρτυς **Καλτάδαρος** ἀποδεικνύει ἐπί τινος συναντήσεως, κατὰ τὴν *Ὁδὸν Σταδίου*, αὐτοῦ, τοῦ Ἰωαννίδου καὶ τοῦ Περικλέους Ἀγγελοπούλου (τοῦ κατὰ τὸ λέγειν τῶν κατηγορουμένων λαβόντος συνεντεύξεις μετὰ τοῦ Χαλικιοπούλου) ἀφ' ἑνός, καὶ τοῦ Χαλικιοπούλου καὶ Σκόκου ἀφ' ἑτέρου, ὅτι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν μηνύσεων καὶ τῶν δηλώσεων ὁ Περικλῆς Ἀγγελόπουλος ἀπεδείχθη ὅτι οὐδὲ κατὰ πρόσωπον ἐγνώριζε τὸν κατηγορούμενον Χαλικιόπουλον.

Ὁ μάρτυς **Ἐπαμεινώνδας Κυριακίδης,** ἡ ὅασις ὅλων τῶν μαρτύρων, ὁ ἀφελέστατος αὐτὸς καὶ εὐφυὴς νέος, ἐμφανίζεται σύρων τοὺς πόδας του ὡς νὰ ἔφερεν ἐμβάδας, ὡς τοῦρκος πασᾶς καὶ πρῶτος αὐτὸς ἀρχίζει νὰ ἐνισχύῃ τὴν καὶ ἐκ τῶν λόγων τοῦ Ἀγγελοπούλου γεννηθεῖσαν ἤδη ὑπόνοιαν, ὅτι πιθανὸν ὅλον αὐτὸ τὸ δρᾶμα νὰ ἐξυφάνθῃ ὑπὸ τοῦ Σκόκου, χωρὶς νὰ ἔχῃ χαμπάρι ὁ Νεγρεπόντης. Μὲ ὕφος καὶ λεπτομερείας μυθιστοριογράφου λέγει πῶς ὁ Σκόκος μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν σκανδάλων ἐλθὼν εἰς τὸ Γραφεῖον τῶν *Νέων Ἰδεῶν* ἐζήτει νὰ πείσῃ τὸν Ἀγγελόπουλον ὅτι ὁ Χαλικιόπουλος δὲν ἔπταισε, λέγων: Ἄκουσέ με καὶ ἐξηναγκάσθη ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους του διὰ νὰ γράψῃ, ὅσα ἔγραφεν, προσθέτων ὕβρεις κατὰ τῶν ἀνωτέρων αὐτῶν καὶ ὀνομάζων χρυσοκανθάρους.

Εἰσαγγελεύς. Τί ἔργον κάμνει ὁ Σκόκος;

Κυριακίδης. Νομίζω ὅτι δὲν ἔχει κάνένα. Εἶναι *δελετάντες* τῆς δημοσιογραφίας. Γράφει κάτι ποιητικά, κάτι μεσονύκτια καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ὁ ἀξιόλογος δικηγόρος μάρτυς **Νικολάρας**, διερμηνεύει τὴν μεγάλην αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἀγγελόπουλον ὑπόληψιν καὶ τὴν δυσάρεστον ἐντύπωσιν ἣν τῷ ἐνεποίησαν τὰ περὶ αὐτοῦ δημοσ ευθέντα ὑπὸ τοῦ Χαλικιοπούλου, διαβεβαιώσας ἐπὶ τῷ ὅρκῳ ὃν ἔδωσεν ὅτι νομίζει ἀνίκανον τὸν Ἀγγελόπουλον νὰ διαπράξῃ τὴν ἀποδιδομένην αὐτῷ πρᾶξιν.

Καὶ ἰδοὺ ἐμφανίζεται ἐπὶ τῶν μαρτυρικῶν σανίδων ὁ ποθούμενος μάρτυς **Κώστας Σκόκος**.

Ἡλιοκαής, φλακκρός, ἱδρωμένος, μὲ διόπτρας κρυπτούσας ὀφθαλμοὺς τόσον πονηρούς, ὥστε νομίζεις ὅτι βλέπουν καὶ ὄπισθέν των ἀκόμη, μὲ τὸ στενὸν ἐκεῖνο μέτωπον τὸ ὁποῖον κατηγλαΐσε τὸν πτωχὸν ἀντιγραφέα τῶν ποιήσεων τοῦ μακαρίτου Παπαῤῥηγοπούλου, ἀρχίζει καὶ αὐτὸς τὴν κατάθεσίν του ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Γραφείῳ τῶν *Νέων Ἰδεῶν* προσλήψεώς των καὶ τῆς δι' ἰδιαιτέρους ἔπειτα λόγους ἀπομακρύνσεώς του.

Πρόεδρος. Ἀνεχώρησες καλῶς ἢ κακῶς;

Σκόκος. Μετά τινος δυσαρεσκείας.

Κατόπιν θὰ ἴδητε ποία ἦτο ἡ τίς αὕτη δυσαρέσκεια.

Μετὰ τοῦτο διηγεῖται πῶς τὸν ηὗρεν ὁ Χαλικιόπουλος καὶ τοῦ εἶπε μετὰ παραπόνου ὅτι αἱ *Νέαι Ἰδέαι* τοῦ ἐζήτησαν χρήματα διὰ νὰ μὴ δημοσιεύσῃ τοὺς ἐναντίον τοῦ Βαλλιάνου *λιβέλλους!*

Καὶ ἐπειδὴ εἶχε καταθέσει ὅτι ἦτο ἀνταποκριτής, ὁ Πρόεδρος λίαν εὐφυῶς καὶ λίαν δικαίως τὸν ἐρωτᾷ:

— Αἱ ἀνταποκρίσεις, τὰς ὁποίας γράφετε, εἶναι καὶ αὗται λίβελλοι;

Καὶ γίνεται χασμωδία, τοῦ Κωστῆ ἐρωτῶντος, τοῦ Στούπη συρίζοντος, τῶν πολιτικῶς ἐναγόντων διαψευδόντων, τοῦ Στεφανίδου γελῶντος καὶ τοῦ Ρόκου φρυάττοντος.

Ὁ **Πρόεδρος**. Θὰ κάμω μικρὰν διακοπήν, διὰ νὰ συνέλθητε.

Ἡ συνεδρίασις ἐπαναλαμβάνεται.

Ἔρχονται εἰς ἀντιπαράστασιν Σκόκος καὶ Κυριακίδης. Εἰς τὴν μονομαχίαν αὐτὴν ὁ τελευταῖος κάκτανε τὸν πρῶτον.

Ὁ μάρτυς **Γρυπάρης** καταθέτει καλὰ ὑπὲρ τοῦ Χαλικιοπόλου, καὶ καλλίτερα ὑπὲρ τοῦ Ἀγγελοπούλου.

Μετὰ ταῦτα παρίστανται ἀλληλοδιαδόχως οἱ μάρτυρες τῆς κατηγορίας καὶ πρῶτος πάντων ὁ κλεινὸς Μικρασιανὸς **Γιανγκάκης**, ὁ καταθέσας ὅτι ὁ Περικλῆς Ἀγγελόπουλος ὅταν μετέβη δευτέραν φορὰν εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Νεγροπόντη διὰ νὰ ὁμιλήσῃ μὲ τὸν Χαλικιόπουλον, μεθ' οὗ ἤδη ἦλθεν εἰς συνέντευξιν, ὑπέλαβε τὸν Γιανκάκην διὰ Χαλικιόπουλον, ὁ καταθέσας ὅτι ὁ Περικλῆς Ἀγγελόπουλος ἔχει μεγάλα γένεια, ἐνῷ οὐδέποτε εἶχε τοιαῦτα, ὁ καταθέσας ὅτι μετὰ βεβαιότητος δὲν δύναται ν' ἀποφανθῇ ποῖος εἶναι ὁ Περικλῆς Ἀγγελόπουλος τὸν ὁποῖον εἶδε, χωρὶς νὰ εἶναι διόλου μύωψ ὡς ὁ Χαλικιόπουλος· ἔπειτα ἡ ὑπηρέτρια τοῦ Χαλικιοπούλου, ἡ **Παρασκευὴ Χιονᾶ**, νοστιμωτάτη βλαξ, ὅλο γελῶσα, μὲ τὴν ἰδιάζουσαν νησιώτικη προφορά της εἶπε ὅτι εἶδε τὸν Περικλῆ Ἀγγελόπουλον εἰς τὸ σπῆτι τ' ἀφεντικοῦ της χωρὶς νὰ δύναται νὰ 'πῇ τί λογῆς ἦτο αὐτὸς ὁ Ἀγγελόπουλος καὶ ὅτι ἄκουσε τ' ἀφεντικό της νὰ λέγῃ εἰς τὸν Ἀγγελόπουλον αὐτὰ καὶ ἐκεῖνα· ὁ **Γεώργιος Παπᾶς**, μεγαλοπρεπὴς μεσίτης, ὅστις εἶπεν (καὶ ὄχι ὁ κ. Κουμάνταρος, ὡς εἴπομεν χθὲς) τὰ περίφημα λόγια τοῦ Νεγρεπόντη: **Τί κόσμος εἶναι ἐδῶ!** καὶ ὁ **Κουμάνταρος** ὅστις εἶδε λέγει τὸν Νεγρεπόντην ἀγανακτησμένον διότι τοῦ ζήτησαν χρήματα.

Ἡ συνεδρίασις διεκόπη, ὅλου τοῦ ἀκροατηρίου, πλὴν τῶν μεσιτῶν τοῦ Νεγροπόντη, ἀναχωρούντος εὐχαριστημένου ὅτι διεκεδάσθη καὶ ἡ τελευταία σκιὰ περὶ τῆς ὑπολήψεως τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος.

[Τὸ τέλος τῆς δίκης εἰς τὸ προσεχές].

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΣΥΡΩ.

Ἐν ΣΥΡΩ τῇ 11 Μαρτίου 1882.

Φίλτατον **Μὴ Χάνεσαι** *εὐχαριστῶ.*

Νηρηΐς.

Η ΠΙΣΤΙΣ.

Ἀνέκκαθεν αἱ νέαι τῆς Σύρου κατηγοροῦνται ἐπὶ ἐρωτικῇ ἀπιστίᾳ.

Εἰς τί δύναταί τις ν' ἀποδώσῃ τοῦτο;

Ἐγὼ τὸ ἀποδίδω.

Εἰς τὸ Νερὸ τῆς Πηγῆς, εἰς τὸ ἰώδιον τῆς θαλάσσης μας καὶ εἰς τὴν λιθόστρωτον Πλατεῖαν.

Τρία μέσα χωνευτικά.

Διότι, τί εἶναι ὁ ἔρως; (πάντοτε κατ' ἐμέ). Φαγητὸν ὅπερ τρωγώμενον ἄλλοι μὲν τὸ χωνεύουσι, εἰς ἄλλους δὲ κάθεται 'ς τὴν καρδιά.

Ὅταν ὅμως ὑπάρχουν πολλὰ πράγματα, ἅτινα εὐκολύνουσι τὴν χώνευσιν, καὶ τοιαῦτα εἶναι τὸ νερὸ τῆς Πηγῆς, τὸ ἰώδιον τῆς θαλάσσης καὶ ὁ περίπατος τῆς Πλατείας, τί νὰ σοῦ κάμῃ τὸ φαγητόν;

Ἀλλ' ἴσως ἔχω ἄδικον.

Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι οὐδαμοῦ τῆς ὑφηλίου γεννῶνται καὶ θνήσκουσι τόσῳ ταχέως οἱ ἔρωτες, ὅσον ἐνταῦθα.

Περιπατεῖς εἰς τὴν Πλατείαν, βλέπεις μίαν νέαν, σὲ βλέπει . . . τῇ μειδιᾷς, σοὶ ἀνταποδίδει τὸ μειδίαμα . . τῇ προσφέρεις ἄνθη, τὰ δέχεται . . . τῇ ζητεῖς συνέντευξιν . . . σοῦ ὁρίζει τὴν ὥραν καὶ σοῦ δίδει δακτύλιον ἐκ τῆς κόμης της. Παρέρχονται δύω ἡμέραι· εἶσαι ὁ εὐτυχέστερος θνητὸς, τὴν ἀναμένεις μετὰ πάθους εἰς τὴν Πλατείαν. . . ἔρχεται· τῇ μειδιᾷς, σοῦ ἀπαντᾷ διὰ μορφασμοῦ· τῇ προσφέρεις ἄνθη, σοῦ στρέφει τὰ νῶτα· τῇ δεικνύεις τὸν δακτύλιον ὃν φέρεις καὶ ἐκείνη σοῦ ἀπαντᾷ:

—Τί σαχλὸς ποῦ εἶσαι!

Τετέλεσται! *Ἀντίο* ὄνειρα, *Ἀντίο* ἔρως. Ἀρχίζει μὲ ἄλλον τὰ αὐτὰ καὶ οὕτω *περνᾷ* ὅλους τοὺς νέους.

Ἀνάθεμα τὰ χωνευτικά!!

Δὲν ὑπάρχουν ἐξαιρέσεις; θὰ ἐρωτήσῃς.

Ὁ πρόλογος ἐχρησίμευσεν ὅπως σοῦ διηγηθῶ μίαν τοιαύτην χθεσινὴν καὶ ἀσπαίρουσαν ὡς μπαρμποῦνι ἀπὸ φρεσκάδα.

Ἦσαν νέοι . . ἠγαπῶντο ἐξαιρετικῶς. . . οἰκογενειακαὶ σχέσεις συνέδεον ἔτι πλέον τὸν ἔρωτά των, ἀλλ' οἱ γονεῖς, φοβερὸν ἐμπόδιον ἐρωσῶν καρδιῶν, ἀνθίσταντο.

Οἱ λόγοι; Ξεμωράματα.

Πρὸ μηνῶν ὁ νέος ἀπέρχεται εἰς ξένην πρὸς αὔξησιν πατρικῆς περιουσίας.

Δάκρυα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ὅρκοι φρικτοί, ἀποχωρισμοί.

Οἱ γονεῖς ἐπιπλήττουσι τὴν νέαν. Ἡ νέα ἀγαπᾷ, ἡ νέα ἐνθυμεῖται τὸν ἀπόντα ἐραστήν της καὶ τήκεται.

Δὲν εἰμποροῦν ν' ἀνταποκριθῶσι δι' ἐπιστολῶν, ἀλλὰ κατὰ τὸν Οὐγκὼ ἐπινοοῦσι μυρίους τρόπους μυστικῆς ἀνταποκρίσεως. Πέμπουσι πρὸς ἀλλήλους τὰ κελαδήματα τῶν πτηνῶν, τὴν εὐωδίαν τῶν ἀνθέων, τὰ μειδιάματα τῶν παιδίων, τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, τὰς ἀκτίνας τῶν ἀστρων, ὅλην τὴν κτίσιν.

Ὁ νέος ἐργάζεται, ὁ ἔρως τοῦ δίδει θάῤῥος.

Αἴφνης ἄγγελμα ἀπαίσιον τῷ ἀγγέλλεται.

Ἡ νέα ἐμνηστεύθη μὲ ἄλλον.

— Μὲ ἠπάτησεν ἄρά γε; ἐψεύδοντο τὰ χείλη της ὅτε μοὶ ἔλεγον ὅτι μὲ ἠγάπα; Ἐλησμόνησε τοὺς ὅρκους;

Δὲν ἠδύνατο νὰ πείσῃ ἑαυτόν.

Πρὸ 8 ἡμερῶν φθάνει ἐνταῦθα.

Τὸν πρῶτόν του φίλον, ὃν συναντᾷ, ἐρωτᾷ:

— Ἐμνηστεύθη;

— Ἀκουσίως της, ἀπαντᾷ ὁ φίλος, καὶ πάραυτα τὸ μειδίαμα ἐπανέρχεται ἐπὶ τῶν χειλέων του, ἡ λέξις ἀκουσίως τῷ ἀπέδωσε τὴν ζωήν.

Συναντῶνται εἰς τὴν ἐξοχήν.

Ἡ νέα δὲν δύναται νὰ τὸν ἀτενίσῃ. Οἱ παλμοὶ τῆς καρδίας της ἀκούονται μακρόθεν, τὰ δὲ χείλη της τρέμοντα τῷ λέγουσι:

— Ἀκουσίως μὲ ἐμνήστευσαν μετ' ἄλλου.

— Σὲ ἀγαπῶ, τί πρέπει νὰ πράξω;

— Νά με ἀκολουθήσῃς . . . . .

Τὴν νύκτα τῆς προχθὲς ἐδόθη συνέντευξις!

Τὸ δωμάτιον ἐκλείσθη ἔσωθεν· ἡ πιστὴ περιστερὰ ἐξῆλθε διὰ τοῦ παραθύρου τῆς κιβωτοῦ ῥιφθεῖσα εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἐραστοῦ.

Προσέφυγον εἰς τὴν ἐξοχὴν τοῦ νέου, ὅπου διαμένουσι μέχρι τοῦδε.

Εὐτυχὲς ζεῦγος, σᾶς συγχαίρομεν ἐκ καρδίας.

Ὁ δὲ μνηστήρ;

Μὲ τὸ αὐτὸ ταχυδρομεῖον ἀγγέλλεται αὐτῷ ἡ χυλόπητα εἰς Πειραιᾶ.

Pauvre homme!

Νηρηΐς.

ΤΡΕΛΛΑΙΣ.

—

Ἡ θεολογία κατὰ τοῦτο μόνον εἶναι χρήσιμος, καθόσον μᾶς πείθει περὶ τῆς ἀχρηστίας της.

—

Περισσότερο τρέχει ὁ παρᾶς ἀπὸ τὴν τσέπη μου, παρὰ ὁ σιδηρόδρομος τοῦ Παρασκευαΐδου.

—

Ἡ πραγματικότης εἶναι τὸ καθαρτικὸν τοῦ αἰσθήματος.

—

Ἐρωτήσατε τὸν κ. Φιντικλῆ τί φρονεῖ περὶ Θεοῦ, θὰ σᾶς ἀπαντήσῃ ὅτι εἶναι δίφθογγος.

—

Ὁ ἔρως εἶναι εἶδος θεάτρου εἰς τὸ ὁποῖον αἱ γυναῖκες διανέμουν *κονταμάρκες* Ἡ ἰδέα αὐτὴ μοῦ ἦλθε ἐν Φαλήρῳ, ὅπου μπῆκα πολλάκις σ' τὸ θέατρο χωρὶς νὰ πληρώσω εἰσιτήριον.

—

Προχθὲς μοῦ ἔλεγε μία ὡραία :
— Ἀ ! μὰ ἔχετε σιδερένια ὑγεία.
— Ἀληθινὰ, τῆς εἶπα, εἶμαι σίδηρος μοναχὸς, καὶ σεῖς ὁ μαγνήτης.
Ἐπληρώθηκα τὴν εὐφυΐαν μου μ' ἕνα φίλημα collant.

—

Ἀκούω νὰ λένε τὴν ὡραίαν μου γειτόνισα ὅτι εἶναι *ἄγγελος*. Ἂν οἱ ἄγγελοι εἶναι ἀρσενικοὶ, ἀρχίζω τότε νὰ σκέπτωμαι.

—

Ἡ δύναμις τῶν γυναικῶν εἶναι ἡ ἀδυναμία των.

—

Ἂν ἡ ἐρωμένη μου φοροῦσε φανέλλαν, δὲν θὰ ζούλευα οὔτ' ἐκείνην, οὔτε τὴν φανέλλα της.

—

Εὐκολώτερα πληροῖ τις μίαν χάνδακα παρὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς συζύγου του.

—

Προθύμως ὑπηρετῶ τὸν Κύριόν μου· ἀλλὰ προθυμώτερον τὴν Κυρίαν μου.

—

Φυσῶν σβύνεις τὸ κερί σου καὶ ἀνάβεις τὴν φωτιά σου.

—

Εὐκολώτερα συλλαμβάνει ὁ ἀνὴρ ἰδέας παρὰ ἡ γυνὴ τέκνα.

—

Ἡ γυνὴ ἐπλάσθη διὰ νὰ ζαχαρόνῃ τὸ χάπι τῆς ὑπάρξεώς μας.

—

Μετὰ σοβαρὰς ἀστρονομικὰς μελέτας ἐσχημάτισα τὴν πεποίθησιν ὅτι ἂν ὁ ἥλιος ἔβγαινε καὶ τὴν νύκτα, θὰ εἴχαμε τὰ μεσάνυκτα τόσον φῶς ὅσον καὶ τὸ μεσημέρι.

—

Δὲν γνωρίζω μεγαλείτερο καλαμάρι ἀπὸ τὴν Μαύρην *θάλασσαν*.

—

Γυναῖκα χωρὶς δόντια εἶναι ὃν χωρὶς ἄμυναν.

—

Λέγουν ὅτι ἡ φύσις φρίσσει τὸ κενόν· εὑρίσκω πολὺ φυσικὴν τὴν κενὴν αἴθουσαν τῆς Βουλῆς ὅταν ὁμιλῇ ὁ Δεληγιάννης.

—

Ἡ ὑποδοχὴ εἶναι εἶδος θερμομέτρου δεικνύοντος τοὺς βαθμοὺς τῆς περιουσίας· καταβαίνει ὑπὸ τὸ μηδενικὸν ἀπέναντι ἀνθρώπου χωρὶς πεντάρα.

Commerson

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑΙ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΘΑ ΤΥΠΟΝΩΝΤΑΙ ΕΝ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΙ

συνημμένῳ τῇ ὅλῃ ἐφημερίδι καὶ περιλαμβάνοντι καὶ ὅλην ἀστείαν κατὰ τὸ σύστημα τῶν γερμανικῶν σατυρικῶν φύλλων.

ΠΡΟΣ ΕΥΚΟΛΙΑΝ ΤΩΝ ΠΕΛΑΤΩΝ ΜΑΣ

ὡρίσαμεν τιμὴν ἀγγελιῶν ἐπαναλαμβανομένων, πρὸς **20 λεπτὰ** τὴν γραμμήν, μὴ ἐπαναλαμβανομένων πρὸς **40 λεπτὰ** τὴν γραμμήν.